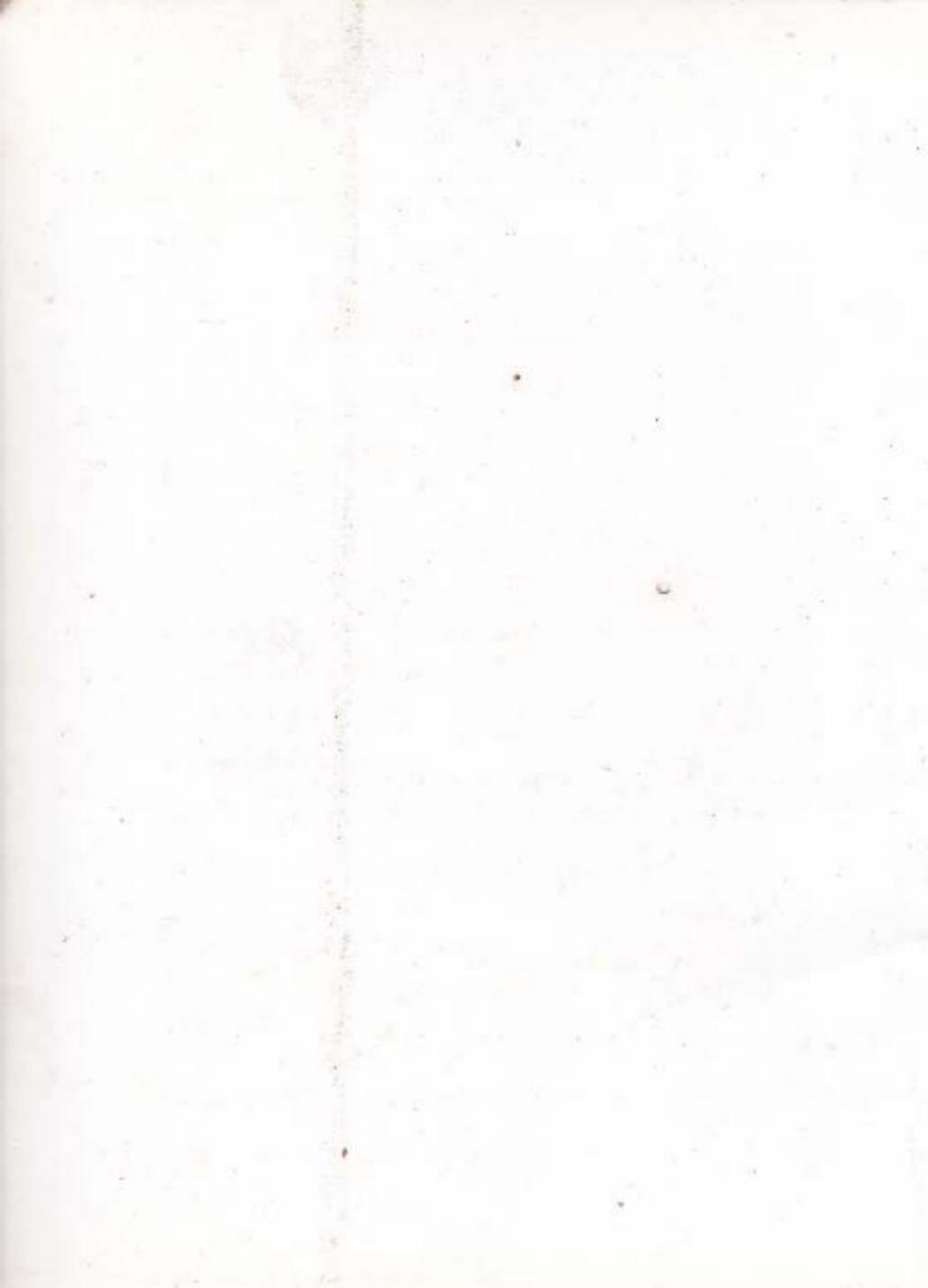

உ
சிவமயம்

திருவாசகத் தேன் துளிகள்

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலம்செய்
துங்கக்கூகரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றுந் தா.

ஐந்து சுரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தினி ளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

மண்ணுல சுத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுதலுடைய தோர்களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

மாண்புமிகு உயர்நீதிமன்றப் பேரவைத் தலைவர் -
 உயர்நீதிமன்றப் பேரவைத் தலைவர்
 உயர்நீதிமன்றப் பேரவைத் தலைவர்

மாண்புமிகு உயர்நீதிமன்றப் பேரவைத் தலைவர்
 உயர்நீதிமன்றப் பேரவைத் தலைவர்
 உயர்நீதிமன்றப் பேரவைத் தலைவர்

மாண்புமிகு உயர்நீதிமன்றப் பேரவைத் தலைவர்
 உயர்நீதிமன்றப் பேரவைத் தலைவர்
 உயர்நீதிமன்றப் பேரவைத் தலைவர்

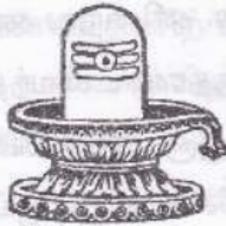
(Handwritten signature)

மணி வாசகங்கள் தந்த மணி வாசகரின்
வாற்பாத கமலங்களுக்கு இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

சீவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை யீரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
தீருவா சகம்என்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாஆழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
வாகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள் வாழ்க

ஏகன் னநேக னிறைவ னடிவாழ்க
 வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரம்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரம்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க
 ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
 தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
 ஆராத வின்ப மருளுமலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையு ணின்ற வதனா
 லவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கி
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுது மோய வுரைப்பனியான்

கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியா
 யெண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
 ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்து ளோங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்க
 ளையா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா

பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 யெஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே
 ஆக்க மளவிறுதி யில்லா யனைத்துலகு
 மாக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருடருவாய்
 போக்குவா யென்னைப்புகுவிப்பாய் நின் றொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் றுணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் டேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமா
 னிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்களேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன்றன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
 அறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டிப்

புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்குழுடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகு
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
 நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெட
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 யாரா வழுதே யளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ளுள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே

நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
 யன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 யாதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே யத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையு
 ளுற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப

வாற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த்
துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றியென்னுங்
கைதா னெகிழ விடேனுடை
யாயென்னைக் கண்டுக்கொள்ளே. 1

மெய்யுணர்தல்

வாழ்கின்றாய் வாழாத
நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றாய் யாழாமற்
காப்பாணை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச்
சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக்
கடலாய வெள்ளத்தே. 2

கட்டறுத்தல்

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற்
 கன்பிலை யென்புருகிப்
 பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை
 பணிகிலை பாதமலர்
 சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை
 துணையிலி பிணநெஞ்சே
 தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை
 செய்வதொன் றறியேனே. 3

ஆத்ம சுத்தி

உடையா னேநின் றனையுள்கி
 யுள்ள முருகும் பெருங்காத
 லுடையா ருடையாய் நின்பாதஞ்
 சேரக் கண்டிங் கூர்நாயிற்
 கடையா னேனெஞ் சுருகாதேன்
 கல்லாமனத்தேன் கசியாதேன்
 முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங்
 கிருப்ப தாக முடித்தாயே. 4

அனுபாக சுத்தி

போற்றியோ நமச்சி வாய
 புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
 போற்றியோ நமச்சி வாய
 புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
 போற்றியோ நமச்சி வாய
 புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
 போற்றியோ நமச்சி வாய
 சயசய போற்றி போற்றி.

5

இழித்தன னென்னை யானே
 யெம்பிரான் போற்றி போற்றி
 பழித்திலே லுன்னை யென்னை
 யாளுடைப் பாதம் போற்றி
 பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம்
 பெரியவர் கடமை போற்றி
 யொழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி
 யும்பர்நாட் டெம்பி ரானே.

6

ஒருவனே போற்றி யொப்பி
 லப்பனே போற்றி வானோர்
 குருவனே போற்றி யெங்கள்
 கோமளக் கொழுந்து போற்றி
 வருகவென் றென்னை நின்பால்
 வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
 தருகநின் பாதம் போற்றி
 தமிழனேன் றனிமை தீர்த்தே. 7
 காரணயதீரங்கல்

யானே பொய்யென் னெஞ்சும்
 பொய்யென் னன்பும்பொய்
 யானால் வினையே னழுதா
 லுன்னைப் பெறலாமே
 தேனே யமுதே சுரும்பின்
 றெளிவே தித்திக்கும்
 மானே யருளா யடியே
 னுனைவந் துறுமானே. 8
 ஆனந்த பரவசம்

பாட வேண்டுநான் போற்றி நின்னையே
 பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்
 காட வேண்டுநான் போற்றி யம்பலத்
 தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
 கூட வேண்டுநான் போற்றி யிப்புழுக்
 கூடுநீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெல்லாம்
 வீட வேண்டுநான் போற்றி வீடுதந்
 தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே. 9
 ஆனந்தாதீதம்

நாயேனைத் தன்னடிகள்
 பாடுவித்த நாயகனைப்
 பேயேன துள்ளப்
 பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
 சீயேது மில்லாதென்
 செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
 தாயான வீசற்கே
 சென்றூதாய் கோத்தூம்பீ. 10
 திருக்கோத்தூம்பீ

உடையா ளுமன்ற னடுவிருக்கு
 முடையா ணடுவு ணீயிருத்தி
 யடியே னடுவு ளிருவீரு
 மிருப்ப தானா லடியேனுன்
 னடியார் நடுவு ளிருக்குமரு
 ளைப்புரி யாய்பொன் னம்பலத்தெம்
 முடியா முதலே யென்கருத்து
 முடியும் வண்ண முன்னின்றே. 11

அருளா தொழிந்தா லடியேனை
 யஞ்சே லென்பா ராரிங்குப்
 பொருளா வென்னைப் புகுந்தாண்ட
 பொன்னே பொன்னம் பலக்கூத்தா
 மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து
 வருந்து வேனை வாவென்றுன்
 றெருளார் கூட்டங் காட்டாயேற்
 செத்தே போனாற் சிரியாரோ. 12

கையீல் ழுந்த தீருப்பதிகம்

சோதியாய்த் தோன்று முருவமே யருவா
 மொருவனே சொல்லுதற் கரிய
 வாதியே நடுவே யந்தமே பந்த யதி யய
 மறுக்குமா னந்தமா கடலே
 தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாதூநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
 வந்துநின் னிணையடி தந்தே. 13

தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
 சங்கரா வார்கொலோ சதுர
 ரந்தமொன் றில்லா வானந்தம் பெற்றே
 னியாதூநீ பெற்றதொன் றென்பாற்
 சிந்தையே கோயில் கொண்டவெம் பெருமான்
 றிருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யெந்தையே யீசா வுடலிடங் கொண்டா
 யானிதற் கிலனோர்கைம் மாறே. 14
 யாதூநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்

பொய்யனே எனகநெகப் புகுந்தமு தூறும்
 புதும லர்க்கழ லிணையடி பிரிந்துங்
 கையனே னின்னுஞ் செத்திலே னந்தோ
 விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை யிழந்தே
 னையனே யரசே யருட்பெருங் கடலே
 யத்த னேயயன் மாற்கறி யொண்ணாச்
 செய்யமே னியனே செய்வகை யறியேன்
 றிருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 15

செத்திவாப் பத்து

தாதாய் மூவே முலகுக்குந்
 தாயே நாயேன் றணையாண்ட
 பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
 பெருந்தேன் பில்க வெப்போது
 மேதா மணியே யென்றென் றேத்தி
 யிரவும் பகலு மெழிலார் பாதப்
 போதாய்ந் தணைவ தென்றுகொல் லோவென்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 16

புணர்ச்சிப் பத்து

சோதியே கூடரே சூழொளி விளக்கே
 சூரிசூழற் பணைமுலை மடந்தை
 பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
 பங்கயத் தயனுமா லறியா
 நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையி
 னிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீ
 ராதியே யடியே னாதரித் தழைத்தா
 லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 17

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
 கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
 யொருத்தனே யுன்னை யோலமிட் டலறி
 யுலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
 திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
 ரருத்தனே யடியே னாதரித் தழைத்தா
 லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 18

எங்கணா யகனே யென்னுயிர்த் தலைவா
 வேலவார் குழலிமா ரிருவர்
 தங்கணா யகனே தக்கநற் காமன்
 றனதுட றழலெழ விழித்த
 செங்கணா யகனே திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
 ரங்கணா வடியே னாதரித் தழைத்தா
 லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 19

கமலநான் முகனுங் கார்முகி னிறத்துக்
 கண்ணனு நண்ணுதற் கரிய
 விமலனே யெமக்கு வெளிப்படா யென்ன
 வியன்றழல் வெளிப்பட்ட வெந்தாய்
 திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழு மலர்க் குருந்த மேவியசீ
 ரமலனே யடியே னாதரித் தழைத்தா
 லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 20

துடிகொணே ரிடையாள் சுரிகுமுன் மடந்தை
 துணைமுலைக் கண்கடைய் சுவடு
 பொடிகொள்வான் றழலிற் புள்ளிபோ விரண்டு
 பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
 செடிகொள்வான் பொழில்குழ்திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்த மேவியசீ
 ரடிகளே யடியே னாதரித் தழைத்தா
 லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 21

துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
 துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்
 தொப்பனே யுன்னை யுள்குவார் மனத்தி
 னுறுசுவை யளிக்குமா ரமுதே
 செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
 ரப்பனே யடியே னாதரித் தழைத்தா
 லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 22

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லாறு
 மேவலர் புரங்கண்முன் றெரித்த
 கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
 சுடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
 செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
 ரையனே யடியே னாதரித் தழைத்தா
 லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 23

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
 மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
 ரத்தனே யடியே னாதரித் தழைத்தா
 லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 24

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
 மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
 கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
 தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீ
 ரருளனே யடியே னாதரித் தழைத்தா
 லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 25

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்த மேவியசீ
 ரிருந்தவா ரெண்ணி யேசறா நினைந்திட்
 டென்னுடை யெம்பிரா னென்றென்
 றருந்தவா நினைந்தே யாதரித் தழைத்தா
 லலைகட லதனுளே நின்று
 பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி யிதுகாண்
 போதராய் யென்றரு ளாயே. 26

அருள் பத்து

வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ
 வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ
 வேண்டு மயன்மாற் கரியோய்நீ
 வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
 யானு மதுவே வேண்டினல்லால்
 வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னி
 லதுவு முன்றன் விருப்பன்றே. 27

குழைத்து பத்து

உம்பர்கட் கரசே யொழிவற நிறைந்த
 யோகமே யூத்தையேன் றனக்கு
 வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
 வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
 செம்பொருட் டுணியே சீருடைக் கழலே
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யெம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 28

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
 வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
 முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
 முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
 கடைபடா வண்ணங்காத்தெனை யாண்ட
 கடவுளே கருணை மாகடலே
 யிடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 29

அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே
 யன்பினில் விளைந்தவா ரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
 செம்மையே யாய சிவபத மளித்த
 செல்வமே சிவபெரு மாணே
 யிம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 30

அருளுடைச் சுடரே யளிந்ததோர் கனியே
 பெருந்திற லருந்தவர்க் கரசே
 பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 போகமே யோகத்தின் பொலிவே
 தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யிருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 31

ஒப்புனக் கில்லா வொருவனே யடியே
 னுள்ளத்து னொளிர்கின்ற வொளியே
 மெய்ப்பத மறியா வீறிலி யேற்கு
 விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே
 செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யெய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 32

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
 டளவிலா வானந்த மருளிப்
 பிறவிலே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
 பிஞ்ஞுகா பெரியவெம் பொருளே
 திறவிலே கண்ட காட்சியே யடியேன்
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யிறவிலே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 33

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொரு டன்னைப்
 பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
 பூசனை யுகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
 பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
 தேசடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யீசனே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 34

அத்தனே யண்ட ரண்ட மாய்நின்ற
 வாதியே யாதும் றில்லாச்
 சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 பித்தனே யெல்லா வுயிருமாய்த் தழைத்துப்
 பிழைத்தவை யல்லையாய் நிற்கு
 மெத்தனே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 35

பாணினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 வுனினை யுருக்கி யுள்ளொளி பெருக்கி
 யுலப்பிலா வானந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 36

புன்புலால் யாக்கைக புரைபுரை கனியப்
 பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தெ
 னென்பெலா முருக்கி யெளியையா யாண்ட
 வீசனே மாசிலா மணியே
 துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்காந்
 தொடக்கெலா மறுத்தநற் சோதீ
 யின்பமே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
 னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 37

பீழ்த்து பத்து

உற்றாரை யான்வேண்டே
 னூர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
 கற்றாரை யான்வேண்டேன்
 கற்பனவு மினியமையுங்
 குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங்
 கூத்தாவுன் குரைகழற்கே
 கற்றாவின் மனம் போலக்
 கசிந்துருக வேண்டுவனே. 38

தீருப்புலம்பல்

கண்களிரண்டு மவன்கழல்

கண்டு களிப்பன வாகாதே

காரிகை யார்கடம் வாழ்விலென்

வாழ்வு கடைப்படு மாகாதே

மண்களில் வந்து பிறந்திடு

மாறு மறந்திடு மாகாதே

மாலறி யாமலர்ப் பாத

மிரண்டும் வணங்குது மாகாதே

பண்களி கூர்தரு பாடலொ

டாடல் பயின்றிடு மாகாதே

பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை

யாட்சிகள் பாடுது மாகாதே

விண்களி கூர்வதோர் வேதகம்

வந்து வெளிப்படு மாகாதே

மீன்வலை வீசிய கானவன்

வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே. 39

ஒன்றினொ டொன்றுமோ ரைந்தினொ

டைந்துமு யிர்ப்பது மாகாதே

யுன்னடி யாரடி யாரடி

யோமென வுய்ந்தன வாகாதே

கன்றை நினைந்தெழு தாயென

வந்த கணக்கது வாகாதே

காரண மாகு மனாதி

குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே

நன்றிது தீதென வந்த

நடுக்க நடந்தன வாகாதே

நாமுமே லாமடி யாருட

னேசெல நண்ணுது மாகாதே

யென்றுமெ னன்பு நிறைந்த

பராவமு தெய்துவ தாகாதே

யேறுடை யானெனை யாளுடை

நாயக னென்னுள் புகுந்திடிலே.40

மண்ணினின் மாயை மதித்து
 வகுத்த மயக்கறு மாகாதே
 வானவ றும்மறி யாமலர்ப்
 பாதம் வணங்குது மாகாதே
 கண்ணிலி கால மனைத்தினும்
 வந்த கலக்கறு மாகாதே
 காதல் செய்யும்மடி யார்மன
 மின்றுக ளித்திடு மாகாதே
 பெண்ணலி யாணென நாமென
 வந்த பிணக்கறு மாகாதே
 பேரறி யாத வனேக
 பவங்கள் பிழைத்தன வாகாதே
 யெண்ணிலி யாகிய சித்திகள்
 வந்தெனை யெய்துவ தாகாதே
 யென்னை யுடைப்பெரு மானரு
 ளீச னெழுந்தருளப் பெறிலே. 41

தீருப்படை ஆட்சி

தாயாய் முலையைத் தருவானே
 தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய்
 நாயேன் கழிந்து போவேனோ
 நம்பி யினித்தா னல்குதியே
 தாயே யென்றுன் றாளடைந்தேன்
 றயாநீ யென்பா லில்லையே
 நாயே னடிமை யுடனாக
 வாண்டாய் நான்றான் வேண்டாவோ. 42

ஆனந்த மாலை

முத்திநெறி யறியாத
 மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
 பத்திநெறி யறிவித்துப்
 பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
 சித்தமல மறுவித்துச்
 சிவமாக்கி யெனையாண்ட
 வத்தனெனக் கருளியவா
 றார்பெறுவா ரச்சோவே. 43

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து
 மாண்டுவிழக் கடவேனை
 யெண்ணமிலா வன்பருளி
 யெனையாண்டிட் டென்னையுந்தள்
 சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத்
 தூய்நெறியே சேரும்வண்ண
 மண்ணலெனக் கருளியவா
 றார்பெறுவா ரச்சோவே. 44

வெந்துவிழு முடற்பிறவி
 மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
 கொந்துகுழற் கோல்வளையார்
 குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
 பந்தமறுத் தெனையாண்டு
 பரிசறவென் றுரிசுமறுத்
 தந்தமெனக் கருளியவா
 றார்பெறுவா ரச்சோவே. 45

செம்மைநல மறியாத
சிதட ரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமல மறுவித்து
முதலாய முதல்வன்றா
னம்மையுமோர் பொருளாக்கி
நாய்சிவிசை யேற்றுவித்த
வம்மையெனக் கருளியவா
றார்பெறுவா ரச்சோவே.

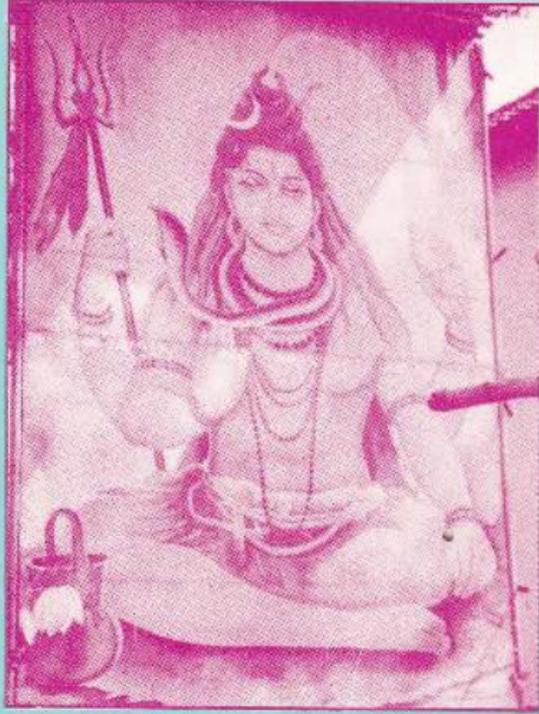
46

அச்சாப்தகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உவந்துளிப்பு:

த. குமாரசாமி ரெக்ஸர்யரயில்ஸ்

44, 42, பெரியகடை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொ பே: 2985

Printed by: Laxmi Printer-48545